

Sesja 13, Księga Powtórzonego Prawa i Kanonik

Dr Cynthia Parker

To jest dr Cynthia Parker i jej nauczanie na temat Księgi Powtórzonego Prawa.

To jest sesja 13, Powtórzonego Prawa i Kanon.

Wstęp

Skończyliśmy Księgę Powtórzonego Prawa, z wyjątkiem ostatnich końcowych rozdziałów, które będą swego rodzaju przypisami końcowymi w ostatniej części tego, co się dzieje. Ponieważ przed chwilą omawialiśmy koniec kodeksu prawa i te ceremonie ratyfikacji przymierza oraz te wydarzenia, w których Izraelici będą uczestniczyć, gdy tylko wkroczą do tej ziemi, jest to dobre naturalne miejsce dla nas, aby zatrzymać się na chwilę i pomyśl o tym, czego nauczyliśmy się z Księgi Powtórzonego Prawa.

Motywy Powtórzonego Prawa

Zatem Księga Powtórzonego Prawa podaje nam wiele różnych tematów. Oczywiście jedną z najważniejszych jest to, że Bóg pozostaje w relacji ze swoim ludem i istnieje między nimi przymierze. I tak mamy takie ustalenia. Oto, co powinieneś zrobić, aby wszystko szło dobrze. Mamy też wizję wszystkiego, co może pomyślnie wydarzyć się na ziemi, jeśli będziecie przestrzegać przymierza i praw, które Bóg dał swemu ludowi. Zauważyliśmy, że Izraelici są na światowej scenie i nigdy nie będą w stanie wyjść i podbić świata. Ich ziemia tego nie wytrzyma. Ale świat przychodzi przez nich i zachodzi interakcja pomiędzy Izraelitami a otaczającymi ich ludźmi.

Biorąc więc pod uwagę niektóre z tych koncepcji, nie powinno być zaskoczeniem, że Księga Powtórzonego Prawa jest bardzo blisko powiązana z

kilkoma księgami Biblii hebrajskiej, a powiedziałbym, że szczególnie z niektórymi księgami proroczymi.

Księga Powtórzonego Prawa i narracje historyczne

Wspomnieliśmy wcześniej, kiedy rozmawialiśmy o historii, o spisaniu Księgi Powtórzonego Prawa. I wspomniałem dżentelmena o nazwisku Martin Noth. Jego pomysł polegał na tym, że Księga Powtórzonego Prawa ma być prologiem lub wstępem do ksiąg historycznych, zaczynając od Jozuego i kończąc na Księgach Królewskich, ponieważ w narracjach historycznych jest tak wiele odniesień, w których ludzi nazywa się dobrymi lub złymi na podstawie jak dobrze trzymają się przymierza z Bogiem.

Powtórzonego Prawa i Ozeasza

W ten sposób Księga Powtórzonego Prawa ma ogromny wpływ na sposób, w jaki czytamy narracje historyczne. Ale co z niektórymi innymi książkami? Mamy więc zbiory pism proroków. Chciałbym wspomnieć o niektórych z nich i po prostu zastanowić się z wami nad tym, jak kilka tematów poruszanych przez tych proroków staje się tematami, których już się nauczyliśmy, już przestudiowaliśmy i powinni brzmieć znajomo z powodu tego studium, które zrobiliśmy w Księdze Powtórzonego Prawa.

Pierwszą osobą, o której chciałbym wspomnieć, jest Ozeasz. Tak więc Ozeasz jest jeden i nazywamy go Prorokiem Mniejszym, co w żadnym wypadku nie oznacza, że jego służba była pomniejsza. Oznacza to po prostu, że nie jest jednym z naprawdę wielkich proroków, który ma naprawdę duży zbiór prac związanych z jego imieniem. Zatem wielcy prorocy, czyli Prorocy Większy, byliby ludźmi takimi jak Izajasz, Jeremiasz i Ezechiel. Ozeasz należy do Księgi Dwunastu. Zatem zebrano pisma Ozeasza lub wypowiedzi Ozeasza i spisano je.

Nie wiemy, skąd pochodzi Ozeasz. Nie mamy miasta, z którego pochodzi, ale wiemy, że pochodzi z Północnego Królestwa Izraela. Historycznie rzecz biorąc, jesteśmy w momencie, w którym Królestwo Północne i Królestwo Południowe już się od siebie oddzieliły. Zatem Ozeasz jest częścią proroków wysłanych do Północnego Królestwa Izraela.

Jednym z tematów, które porusza i o których mówi, jest boskie współczucie Boga. Tak więc kilka pierwszych rozdziałów Księgi Ozeasza dotyczy tego, jak Bóg ma trwałą i istotną miłość do swojego ludu, nawet gdy się od Niego odwraca. Otrzymujemy to pokazane w samym Ozeaszu i żonie prostytutce, że jest powołany, aby iść i poślubić. Więc nawet w życiu Ozeasza i jego uporczywości, by ją kochać i pozostać z nią w związku małżeńskim, ma być przykładem tego, jak Bóg pozostaje w relacji ze swoim ludem, nawet gdy odchodzą i podążają za innymi bogami.

Mamy również w Ozeaszu ideę, że zapominając o Bogu i podążając za innymi bogami, mamy również ideę, że Bóg będzie nadal ścigał swój lud. Tak więc Ozeasz gani północne królestwo Izraela za wprowadzenie i dostosowanie kultu innych bogów.

Ozeasz bardzo szybko gani Królestwo Północne za to, że zbudowało wiele sanktuariów dla innych bogów i mnóstwo ołtarzy dla innych bogów. Istnieje również pogląd, że kontakt z ludźmi może powodować problemy. A zatem o tym wszystkim mówi Księga Powtórzonego Prawa. Idea, że jest tylko jeden Bóg i tylko On jest Bogiem, że ludzie powinni mieć jeden ołtarz w wybranym miejscu i że nie powinno się mieszać z innymi grupami ludzi, aby ich serca lub serca Izraelitów nie zostały odwrócone .

Ozeasz również mówi i podkreśla, że nie ma innego Boga poza Jahwe. Hesed jest tym, czego się pragnie. Hesed to hebrajskie słowo, które ma związek

z miłością przymierza. Jeszcze bardziej ekspansywna, jest to miłująca dobroć, miłość będąca niedogodnością. Jest to ten rodzaj miłości, który w Dziesięciu Przykazaniach mówi, że Bóg darzy swój lud szczególną miłością. Ta trwała miłość, niewygodna miłość. A w Księdze Ozeasza jedyną rzeczą, której pragnie Bóg, jest miłość w zamian. Brzmi to znajomo, ponieważ w Księdze Powtórzonego Prawa stale powtarzamy, że Bóg chce od swego ludu, aby Go kochali i przestrzegali Jego przykazań. Tak więc, hesedował ten rodzaj miłości, który jest tam przekazywany.

Mamy również, wraz z tym boskim współczuciem, które widzimy na samym początku Księgi Ozeasza w postaci relacji męża i żony. Ostatnie rozdziały Księgi Ozeasza mówią o miłości, jaką Bóg obdarza swojego syna. Więc znowu mamy Izrael, który ukazuje się jako syn Boży, a przykład miłości, którą Bóg ma, jest jak ojciec do syna. Jest to również bardzo podobne do Księgi Powtórzonego Prawa, nawet z pierwszych rozdziałów Księgi Powtórzonego Prawa, gdzie Mojżesz, mówiąc o powtórzeniu historii ich historii, mówi, że nawet na pustyni Bóg był ojcem, który podniósł i niósł syna przez dzikość. Tak więc pomysł, że związek i miłość między Bogiem a Jego ludem są jak związek ojca z synem, pojawia się u Ozeasza.

Mamy też refleksje na temat pieśni Mojżesza lub echa Pieśni Mojżesza, których jeszcze nie omówiliśmy, ale zrobimy to w następnym wykładzie. Ale w pieśni Mojżesza i Ozeasza są w rzeczywistości bardzo bliskie podobieństwa.

Następnie będziemy rozmawiać o Amosie, ale zanim skończymy z Ozeaszem, chcę tylko wspomnieć, że jest tak wiele rzeczy, które są podobne między Ozeaszem a Księgą Powtórzonego Prawa – także w Amosie. Amos pochodzi mniej więcej z tego samego okresu co Ozeasz. Tak więc, ponieważ Ozeasz i Amos mają tak ścisły związek z Księgą Powtórzonego Prawa, niektórzy

uczni sugerują, że Ozeasz i Amos, te pisma i służba tych dwóch proroków istnieli pierwsi i że Powtórzonego Prawa w rzeczywistości zapożycza język od Ozeasza i Amosa: podczas gdy spisano Księgę Powtórzonego Prawa. To kolejny ze skomplikowanych czynników, na które zwracamy uwagę, próbując ustalić, kto napisał Księgę Powtórzonego Prawa i kto ją faktycznie spisał.

Co ciekawe, Ozeasz pochodzi z Północnego Królestwa Izraela. A Księga Powtórzonego Prawa skupia się w pewnym stopniu na północy. Tak więc, ponieważ w tych wykładach bardzo konsekwentnie mówiliśmy o Księdze Powtórzonego Prawa i wybranym miejscu, nie nazwałem tego miejsca. Właściwie nie sądzę, żeby Księga Powtórzonego Prawa uważała nazwę dokładnej lokalizacji wybranego miejsca za znaczącą. Myślę, że Księga Powtórzonego Prawa próbuje powiedzieć, że to wybrane miejsce, niezależnie od tego, gdzie się znajduje, zależy od struktury ziemi. Zatem w centrum jest jedno miejsce i jeden Bóg i wszyscy podlegają temu parasolowi. Jednak wielu uczonych, jeśli przeczytasz komentarze do Księgi Powtórzonego Prawa, powie, że wybranym miejscem jest oczywiście Jerozolima, ponieważ ostatecznie w Jerozolimie budowana jest świątynia. I tak często w komentarzach zamiast używać wyrażenia wybrane miejsce, faktycznie użyją słowa „Jerozolima”.

Cóż, nie jestem przekonany do tego argumentu. To oraz fakt, że kiedy Księga Powtórzonego Prawa mówi o wejściu do tej ziemi i ratyfikacji przymierza, idee, o których właśnie mówiliśmy w poprzednim wykładzie i o których mówiliśmy w wykładzie dotyczącym Powtórzonego Prawa 11, że przymierze składa się z północnego Ebalu i Garizim znajdują się na terytorium Północnego Królestwa Izraela. W rzeczywistości duży nacisk kładzie się na północną część kraju.

Zatem ci, którzy twierdzą, że Księga Powtórzonego Prawa została spisana dopiero za czasów Jozjasza, jako króla, nie zdają sobie sprawy, że ogromny nacisk kładziono na północną część kraju, ponieważ w czasach Jozjasza ta północna część kraju został już wygnany przez Asyrię.

Potencjalnie, i jest to bardzo powszechny argument, że być może ci, którzy napisali Księgę Powtórzonego Prawa lub faktycznie sfinalizowali jej słowa i spisali, byli pierwotnymi kapłanami i Lewitami z Północnego Królestwa Izraela lub zbiorem skrybów, którzy następnie wyemigrowali do Jerozolima. Następnie zaczynają spisywać różne prawa, które wpływają na reformę Jozjasza. To są wszystkie możliwości. Ale znowu, aby skupić się na północy i porozmawiać o tym, jak wpływała jest północ, a Księga Powtórzonego Prawa nie ignoruje północnych terytoriów tego kraju, mamy Ozeasza, który pochodzi z północy, pracuje w Północnym Królestwie Izraela i ma bardzo ścisły związek z Księgą Powtórzonego Prawa.

Tak więc albo pisma Ozeasza są pierwsze i mają ogromny wpływ na spisanie Księgi Powtórzonego Prawa, albo Księga Powtórzonego Prawa już istnieje. Zostało już skodyfikowane i niektórzy będą się spierać w czasach Zjednoczonej Monarchii lub na początku królestwa, kiedy wszystkich Izraelitów nadal uważano za jedno.

Więc tylko po to, żebyście byli świadomi, że Ozeasz, jako prorok z północy, ma bardzo ścisły związek z Księgą Powtórzonego Prawa. Wydaje się, że się znają.

Powtórzonego Prawa i Amosa

Więc co z Amosem? Amos był również, w tym samym czasie co Ozeasz, z wyjątkiem tego, że Amos pochodzi z południowego Królestwa Judy. Pochodzi więc z Tekoa, miasta położonego na południe od Betlejem. Amos nie jest

zawodowym prorokiem. Jest rolnikiem i pasterzem, a jednak Bóg powołał go i kazał udać się na północ, aby przekazać to przesłanie Północnemu Królestwu Izraela.

W Księdze Amosa widzimy kilka różnych tematów. Powtarzanie w kółko tego, jak Izraelici zostali wyprowadzeni z Egiptu i dano nam ziemię. To powinno brzmieć dla Ciebie jak bardzo stary temat, ponieważ tak często pojawia się w Księdze Powtórzonego Prawa.

Amos gani Północne Królestwo Izraela za bezprawne przechwalanie się własną siłą. A także Księga Powtórzonego Prawa mówi ostrożnie: nie myśl; pamiętajcie, kiedy robiliśmy naszą małą formułę matematyczną z 9. rozdziału Powtórzonego Prawa, nie myślcie, że wchodzicie do tego ze względu na swoją prawość, ponieważ jeśli rzeczywiście pamiętacie poprawnie, byliście zbuntowani w przeszłości. Jesteście tutaj, ponieważ Bóg jest wierny, więc odpowiedzcie Bogu z miłości. Cóż, Amos bierze to i mówi, cóż, Północne Królestwo Izraela, niesłusznie się przechwalacie. Przypisujesz sobie zasługi za coś, na co nie zasługujesz.

Zostaną również skarceni za oddawanie czci innym bogom poza Jahwe, jedynym Bogiem. A sercem Amosa, dlatego tak bardzo kocham księgę Amosa, jest etyka społeczna. Jest to sedno jego przesłania i widzimy, jak bardzo niepokoi go etyka społeczna Północnego Królestwa Izraela.

Tak więc w tym czasie w Północnym Królestwie Izraela zorganizowali się tak, że król jest na szczycie, na szczycie, gdzie od społeczności pobierane są bardzo wysokie daniny i dziesięciny. Dostarcza niezwykle bogatych środków do życia dla kilku wybranych grup ludzi na szczycie, wyższych sferach społeczeństwa. A Amos bardzo ostro to karci.

Cóż, znowu, po Powtórnego Prawa, widzieliśmy tak wiele różnych praw w rozdziale 15, a następnie w rozdziale w niektórych rozdziałach rozproszonych po 19 i 25, które mówią o właściwym rodzaju etyki społecznej. Nie chodzi o to, że wszyscy muszą mieć ten sam majątek, ale trzeba pamiętać o ludziach na obrzeżach społeczeństwa. Amos gani ludzi za nieprzestrzeganie tego. Amos również powtórzy tę ideę, że dążymy do sprawiedliwości i prawości. Słyszeliśmy to w Księdze Powtórnego Prawa 16.

Amos zamierza także powtórzyć tę trylogię, słowa na „R”, o których właśnie mówiliśmy w naszym ostatnim wykładzie z Księgi Powtórnego Prawa: pokuta, powrót i odnowienie są możliwe. Tak więc Amos kończy pozytywnie; istnieje możliwość przywrócenia. A to oznacza odwrócenie się od rzeczy, które robiłeś niewłaściwie, aby pamiętać o swoim jedynym prawdziwym Bogu, który wyprowadził cię z Egiptu.

Powtórnego Prawa i Micheasza

Cóż, nie tylko Amos, ale i Micah. Tak więc Micheasz jest również uważany za jednego z proroków mniejszych. Micheasz pochodzi z pogórza judzkiego. Pochodzi z okolic Szefeli, nizin leżących na zachód od Jerozolimy. Jego przesłanie jest skierowane przede wszystkim do władców Jerozolimy. Skupia się więc na Południowym Królestwie.

Jednym z jego najważniejszych przesłań jest to, że przywódcy żerują na bezradności biednych. Mamy także wyobrażenia o bałwochwalstwie i obrazy, które stanowią problem nawet w Jerozolimie. Zatem nawet poza świątynią jerozolimską, nawet we wspólnocie jerozolimskiej, występują problemy z kultem bożków.

Cóż, w Księdze Powtórnego Prawa widzieliśmy nie tylko mocny zakaz wobec innych bogów, ale także idei przywództwa. Kiedy mówiliśmy o

przywódcach, mówiliśmy o przywódcach będących z ludu i wśród ludzi. Bycie kolumnami, mocnymi filarami, przykładami tego, jak wszyscy ludzie powinni postępować przed Bogiem. To nie jest system przywództwa zbudowany z jednego króla na samym szczycie. W istocie Księga Powtórzonego Prawa nieco pomniejsza rolę króla i umieszcza go wśród swoich braci.

Powtórzonego Prawa i Izajasza

Zatem zaczynamy dostrzegać ten motyw również u Micheasza i Izajasza. Zatem Micheasz i Izajasz są współcześni. Jeśli więc spojrzymy na Izajasza, który także rozmawiał z Południowym Królestwem Judy i pisał głównie do Jerozolimy, ponownie zobaczymy znajome tematy. Jahwe jest jedynym Bogiem i ludzie spotykają się z karcą za to, że nie podążają za Bogiem. Izajasz mówi, że dochodzi do rażących naruszeń prawa przymierza i gani lud, ponieważ posługuje się mediami i fałszywymi prorokami, wróżbitami i przyszłymi wróżbitami. A wszystko to zostało zakazane narodowi izraelskiemu.

Potępia także niesprawiedliwość i opresyjne prawo. Izajasz, a nie sądzę, że mam to tutaj, ale Izajasz zachęca również ludzi, że Bóg nie szuka ofiary rytualnej. To czyny pokazują serce ludzi.

Widzieliśmy to w Księdze Powtórzonego Prawa, gdzie Księga Powtórzonego Prawa zawsze mówi ludziom, aby pamiętali, a nie o prawie, ale o tym, kim jest Bóg. A potem odpowiadaj na to wspomnienie w sposób, który kocha i adoruje Boga. Zatem wezwaniem do działania jest naśladowanie Boga, a nie otaczających je narodów.

U Izajasza mamy również pomysł, że Syjon lub Jerozolima w rzeczywistości bardziej przypomina Sodomę i Gomoreę. Widzieliśmy więc to ostrzeżenie w ostatnim rozdziale Księgi Powtórzonego Prawa, któremu przyglądaliśmy się w rozdziałach 29 i 30. Chodzi o to, że jednym z przekleństw

ziemi izraelskiej jest to, że zamieni się ona w siarkę i sól, tę ziemię. Przypomina to Sodomę i Gomorę oraz to, jak częścią tej konotacji jest ucisk ludzi w tych miastach.

Jeremiasz mówi, że nie można się oderwać, ponieważ Jerozolima wygląda jak Sodoma i Gomora. Więc używa tam tego samego punktu odniesienia. Izajasz również będzie wyczekiwał lepszego dnia, co jest znowu tą nadzieją na odnowę, którą widzimy na końcu Księgi Powtórzonego Prawa. I znowu, Pieśń Mojżesza, która będzie w następnym wykładzie, jest również prawie słowo w słowo u Izajasza.

Powtórzonego Prawa i Jeremiasza

Kolejnym wielkim prorokiem jest Jeremiasz. Wydaje się, że do czasów Jeremiasza i spisywania wypowiedzi, czynów i kazań Jeremiasza przynajmniej Księga Powtórzonego Prawa została spisana lub skodyfikowana. Jeremiasz zdaje się znać Księgę Powtórzonego Prawa. Tak więc ponownie znajdujemy kilka różnych refleksji na temat tej książki.

Jeremiasz 7 to wspaniały rozdział, który mówi o tym, jak naprawdę przymierze jest warunkowe. Zatem Bóg mógł zawrzeć przymierze miłości, hesed, dla swego ludu. Jest bardzo wytrwały, z tą różnicą, że to przymierze, na które oni zgodzili się, obejmuje ludzi, od których wymaga się, aby postępowali życzliwie, aby odpowiadali Bogu w szczególny sposób. W Księdze Jeremiasza 7 dowiadujemy się, że mieszkańcy Jerozolimy po prostu liczyli na to, że świątynia jest w Jerozolimie, dlatego Babilończycy ich nie zabijają, ponieważ Bóg nie pozwoli, aby jego dom został zniszczony. Jeremiasz mówi, że Bóg nie troszczy się o swój dom tak bardzo, jak o twoje serce. I tak, jeśli pewnego dnia

wychodzisz i łamiesz wszystkie te przykazania, to na koniec dnia idziesz do świątyni i mówisz: „O, ale Bóg jest tutaj”. To nie wystarczy, żeby cię uratować.

Jeremiasz dość często powtarza ideę, że Bóg chce, aby serca ludzi były obrzezane i aby istniało wewnętrzne znamię przymierza w łagodności serca. Jeremiasz również sporo mówił o odpoczynku sabatowym. W rzeczywistości Jeremiasz mówi, że część wygnania ludu do Babilonu wynika z faktu, że lud nie przestrzegał odpoczynku i samej ziemi, co staje się postacią w księdze Jeremiasza; ziemia jest żywa i tętniąca życiem, ale ta ziemia nie cieszyła się odpoczynkiem sabatu. Więc ludzie zostaną wywiezieni na wygnanie.

Jeremiasz ostrzega także lud przed wykorzystywaniem biednych. Jeremiasz porównuje także Jerozolimę do Sodomy i Gomory. Jeremiasz używa wyrażenia „kraj mlekiem i miodem płynący”. To wyrażenie jest właściwie powszechnym zwrotem w Pięcioksięgu. Widzimy to w Księdze Wyjścia; widzimy to kilka razy w Liczbach. Powtórzonego Prawa uwielbia to określenie i często go używa, aby opowiedzieć o jakości ziemi, do której zmierzają. Nie widzimy już tego wyrażenia w narracjach historycznych. Nie jest używany. To wychodzi z mody. Istnieje inne wyrażenie używane jako skrótowe określenie kraju prosperującego i mającego się dobrze. Ale Jeremiasz przywraca to i pożyczka z powrotem. I znowu używa określenia „kraj pełen mleka i miodu” lub „kraj tryskający lub ociekający mlekiem i miodem”. Jeremiasz 2 ma także powiązania z pieśnią Mojżesza.

Powtórzonego Prawa, Psalmów i Przysłów

Teraz moglibyśmy przejść przez całą Księgę Psalmów, Księgę Przysłów i moglibyśmy także porozmawiać o tych powiązaniach. Pojawiają się więc bardzo podobne motywy. Po pierwsze, jeśli przejrzymy Księgę Przysłów, okaże się, że Księga Przysłów jest nauką przekazywaną z pokolenia na pokolenie. Skąd

wzięła się Twoja mądrość? Oto mądre powiedzenia i wskazówki, jak postępować, a nie działać. Jest to bardzo podobne do kodeksu prawnego z Księgi Powtórzonego Prawa i jest również całkiem podobne do Księgi Powtórzonego Prawa w rozdziałach 6 i 11. Bardzo specyficzne jest stwierdzenie, że rodzice powinni uczyć swoje dzieci, że przekazywanie i przekazywanie tych znaczących nauk jest indywidualną odpowiedzialnością. Księga Powtórzonego Prawa 4 mówi: „to właśnie te nauki są waszą mądrością”. Zatem w Księdze Przysłów kładziemy nacisk nie tylko na nauczanie dzieci, ale także na uznanie, że postanowienia zawarte w tych przykazaniach są twoją mądrością i prowadzą do wypełnionej ludzkiej egzystencji.

Księga Przysłów mówi także o karceniu dzieci, gdzie idea dyscypliny jest samomodifikacją polegającą na powstrzymaniu się, panowaniu nad swoimi pragnieniami. Księga Powtórzonego Prawa czyni to samo. Księga Powtórzonego Prawa mówi o tym, jak ojciec karci swoje dziecko, jak Bóg, ojciec, karci lub szkoli swoje dziecko, syna Izraela.

Przysłowia mówią o tym w formie ludzkich relacji między rodzicami a dziećmi.

Powtórzonego Prawa i Nowego Testamentu

Nowy Testament również dość mocno sięga do Księgi Powtórzonego Prawa. Wspominałem o tym już na samym początku, ponieważ powiedziałem, że jednym z powodów, dla których powinniśmy studiować Księgę Powtórzonego Prawa, jest fakt, że jest ona jedną z czterech najczęściej cytowanych ksiąg Starego Testamentu w Nowym Testamencie. O niektórych z nich wspominałem już w ramach różnych wykładów w Księdze Powtórzonego Prawa. Wszystkie ewangelie podtrzymują każde z Dziesięciu Przykazań. Istnieją nauki o sabacie; istnieją nauki o czczeniu Boga i tylko Boga. Istnieją nauki o szanowaniu

rodziców, o nie pożądanu. Tak więc Ewangelie jako całość podtrzymują Dziesięć Przykazań, które były w Powtórnego Prawa 5.

Rozmawialiśmy o Jezusie i jego czterdziestu dniach na pustyni i o tym, jak uwielbiam myśleć o Jezusie, który rozmyśla, opowiada, ucieleśnia i myśli o słowach Powtórnego Prawa, ponieważ kiedy jest kuszony, wszystkie jego odpowiedzi pochodzą z Księgi Powtórnego Prawa .

On jest taki jak Mojżesz. O tej idei Kazania na Górze z Ewangelii Mateusza też wspominałem w poprzednim wykładzie. Jezus jest ustawiony tak, aby wyglądał jak ten wielki prorok, o którym obiecuje Księga Powtórnego Prawa 18, i podobnie jak Mojżesz był bardzo wpływową postacią dla Izraelitów, Jezus jest przedstawiony jako ten, który jest jak Mojżesz, który jest tym, który jest pośrednikiem między Bogiem i ludziami. On jest tym, który może przyjść i rzeczywiście wyjaśnić ludziom serca w pragnieniach Bożych.

Powtórnego Prawa i Pawła

Oczywiście istnieje związek pomiędzy miłością a przestrzeganiem przykazań. A niektóre z nich pojawiają się nie tylko w Ewangeliach, ale pojawiają się w pismach Pawła. Albo nawet moglibyśmy powiedzieć, że Dzieje Apostolskie, Dzieje Apostolskie Łukasza, a później w pismach Pawła pokazuje, w rzeczywistości skupiają się one całkiem sporo na łasce Bożej, miłości Bożej, ale zawsze wzywają ludzi do działania w naturze. Myślmy o Liście do Rzymian i o Liście Jakuba; wszystkie podkreślają fakt, że nie tylko w coś wierzysz, że nie jest to tylko wiedza, ale jest to coś, w co wierzysz, co jest następnie demonstrowane przez działania, które podejmujesz i które decydujesz się wykonać w odpowiedzi.

Paweł jest bardzo dobrze zorientowany w Księdze Powtórnego Prawa, co nie powinno dziwić. Sam Paweł mówi, że jest faryzeuszem faryzeuszów, co

oznacza, że znałby większość Starego Testamentu na pamięć. Zapamiętałby wiele ustnych nauk rabinów swoich czasów. Byłby bardzo zaznajomiony z tekstem. Ma tendencję do wykorzystywania nie tylko cytatów z Księgi Powtórzonego Prawa, ale nawet struktury księgi, aby uporządkować niektóre z jego własnych pism.

Źródło

Tak więc, jak widzimy, Księga Powtórzonego Prawa jest wszędzie i istnieje bardzo niedawna współczesna książka Jamesa Michenera. To znaczy, mówiąc niedawny, mam na myśli, że to nie jest tekst biblijny. Ma już kilkadziesiąt lat. Książka nosi tytuł Źródło. I jest to historia archeologów, jeden główny archeolog jest Amerykaninem, a drugi Izraelczykiem. Tak więc jeden jest naprawdę Żydem, a Amerykanin jest katolikiem, jak sądzę. Ale ta historia jest fikcyjną historią ich spotkania w ziemi Izraela, aby przekopać się przez historię i odsłonić warstwy historii. W książce jest naprawdę interesująca rozmowa między dwoma archeologami, ponieważ jeden, Amerykanin, zwraca się do Izraelczyka i mówi: „Nie wiem, dlaczego ktoś miałby chcieć czytać Księgę Powtórzonego Prawa”. A Izraelczyk, żydowski izraelski archeolog, odwraca się i mówi: „Ach, ale kiedy czytam Księgę Powtórzonego Prawa, widzę duchy moich przodków z przeszłości spacerujące po tej ziemi”. Ta księga jest sercem naszego uwielbienia”. I mówi Amerykaninowi, żeby przeczytał Księgę Powtórzonego Prawa cztery razy, a potem wrócił i porozmawiajmy. A Amerykanin idzie i czyta Księgę Powtórzonego Prawa cztery razy i na koniec koniec, zdaje sobie sprawę, że jest to nie tylko sedno wierzeń żydowskich, ale także sedno jego chrześcijańskich przekonań.

Wniosek

Tak więc, jak widzieliśmy, Księga Powtórzonego Prawa jest ściśle powiązana z innymi pismami, pismami historycznymi, pismami proroków i pismami Nowego Testamentu. To była powszechna wiedza.

I tak znowu, jako zachęta dla was, im więcej czytamy i rozumiemy Księgę Powtórzonego Prawa, tym lepiej rozumiemy serce Boga i serce, o które prosi On swój lud.

To jest dr Cynthia Parker i jej nauczanie na temat Księgi Powtórzonego Prawa. To jest sesja 13, Powtórzonego Prawa i Kanon.